

ikke Lov til at dømme den ugifte Mor, hun er Kvinde lige saa vel, som vi andre; men saalænge det udenfor Ægteskab fødte Barn har en anden Retsstilling, kan vi ikke tolerere de lovløse Tilstande. Mener derfor det er en stor Opgave for Kvinderne at forandre det uægtefødte Barns Retsstilling.

M. Egeberg: Mange Medlemmer ude i Landet kan ikke forstaa denne Udtalelse, vi maa have den klaret for dem, saa de forstaar, at Udtalelsen ikke er D.K.s Standpunkt, men Fru Lemches personlige Mening.

A. Koch Schigler: Vi maa ikke dømme den ugifte Moder eller være selvretfærdige overfor en saadan, der maaske vil gøre alt for det Barn, hun har sat i Verden. Noget andet er, at Vilkaarene for at faa det Barn først og fremmest maa være til Stede. Det er dog naturligt, at en Kvinde maa føle sig draget imod den Mand, som bliver Fader til hendes Barn. Hun kan ikke opsøge en eller anden Mand for at faa et Barn og ellers ikke vide af ham at sige; dette kan hun nemlig ikke frigøre sig for, selv om det tilsyneladende sker, fordi Barnet kan have arvet fremtrædende Egenskaber fra den fremmede Mand, hun ikke mere ved noget om.

G. Lemche: For mig betyder det at blive Mor en Udvikling, og alle Kvinder burde have den Øplevelse, men Halvdelen er dømt til at leve i Cølibat, fordi der ikke er Mænd nok til os. En Kvinde maa have Lov til at hengive sig til en Mand med den Tanke at faa et Barn. Moderskabet er indstiftet af Gud - af Naturen - ; men Ægteskabet er indstiftet af Mennesker.

H. Pedersen forstaar G. Lemche saaledes, at Fru Lemche med sin Udtalelse ikke har ment, at Samfundet skulde give enhver ugift Kvinde Ret til at sætte et Barn i Verden; men at Fru Lemches Udtalelse er kommen for at vise, hvor Ungdommens tøjlesløse Liv bærer hen, vil selv imødesee den Tid med dyb Sorg først og fremmest for Barnet men ogsaa for dets Mor.

G. Lemche har nu udtalt sig overfor Fællesstyrelsen og vil saa nødig, at man i Morgen paa Fællesmødet skal komme op i en Sædelighedsdiskussion; vil straks i sin Indledning til Udvalgsberetningen indlægge Sagen og meddele, at Udtalelsen var for egen Regning.

M. Illum henstiller, at hver Distriktsformand allerede paa Distrikts-